

Nr 30

Av herr Nilsson i Svalöv m. fl., angående utredning av frågan om avdrag vid taxering för värdeminskning av driftbyggnad å jordbruksfastighet.

Vid taxering av inkomst från jordbruksfastighet medges enligt gällande bestämmelser avdrag för värdeminskning å jordbrukets och skogsbrukets driftbyggnader med viss procent av byggnadernas värde. Värdet skall i första hand upptas till anskaffningskostnaden. Kan denna ej genom utredning fastställas, skall byggnadsvärdet upptas schablonmässigt till $\frac{2}{3}$ av ett under beskattningsåret gällande taxerat jordbruksvärde, minskat med däri ingående skogsmarksvärde, i den mån detta överstiger 25 000 kr. Procenttalet varmed avskrivning får beräknas på avskrivningsunderlaget skall bestämmas med hänsyn till den tid byggnaden anses kunna utnyttjas.

I praktiken är det sällan som utredning om byggnadernas anskaffningskostnad kan åstadkommas. I köpeavtal rörande jordbruksfastigheter göres nämligen i regel ingen uppdelning av köpeskillingen på jord-, skogs- och byggnadsvärde. I de allra flesta fall får byggnadsvärdet därför vid deklarationen beräknas efter schablonmetoden. Enligt gällande praxis medges i regel ett värdeminskningssavdrag vid taxeringen, som uppgår till 1,5 % av schablonvärdet eller 1 % av taxerat jordbruksvärde, minskat med däri ingående skogsmarksvärde i den mån detta överstiger 25 000 kr.

I driftsekoniskt hänseende är byggnadskostnaderna vid ett jordbruk av mycket stor betydelse. Särskilt är detta fallet vid jordbruk med intensiv kreatursskötsel och därav följande stor byggnation. Den del av byggnadskostnaden som motsvarar värdeminskning torde icke stanna vid det belopp som enligt ovan nämnda schablonmetod får avdras i deklarationen. Den deklarerade intäkten kommer i dylikt fall att bli högre än den driftsekoniskt varit. Berörda jordbrukare råkar härigenom ut för en för hög beskattning. Samma blir ofta förhållandet vid jordbruk där taxeringsvärdena på grund av jordens dåliga beskaffenhet är låga.

För att få fram en metod, enligt vilken det årliga värdeminskningssavdraget för jordbrukets driftbyggnader kan så nära som möjligt anslutas till den verkliga värdeminskningen, fordras enligt vår uppfattning en ingående utredning. Ställning bör härvid tagas till om avskrivningsunderlaget skall beräknas med utgångspunkt från taxerat jordbruksvärde eller från byggnadernas kubikinnehåll, antalet båsplatser eller dylikt. Det bör även undersökas hur byggnadernas ekonomiska användningstid förhåller sig till deras

fysiska livslängd. Andra problem kommer vid en sådan utredning säkerligen också in i bilden. Problemen kan antagas bli både många och svårlösta. Med hjälp bl. a. av de rön och erfarenheter som framkommit vid den omfattande forskningsverksamhet som under en längre tid bedrivits vid statens forskningsanstalt för lantmannabyggnader torde man emellertid kunna komma fram till en mera tillfredsställande avskrivningsmetod i berörda avseende än den som nu tillämpas.

Med stöd av vad vi sålunda anfört hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning rörande frågan om avdrag vid taxering för värdeminskning av driftbyggnad å jordbruksfastighet.

Stockholm den 17 januari 1958

Eric Nilsson
i Svalöv

Gust. Nilsson
i Göingegården

Nils Agerberg

Fredrik-Adolf Hamilton

Rolf Eliasson

Einar Hægglom